

[Arne Bjerregaard]

landet, og hvad har vi så frembragt? Børspekulanter; de må simpelt hen spekulere i valuta, især med de store bevægelser, vi har på valutafronten i øjeblikket. Da vi har en særdeles høj marginalbeskatning her i landet, vil folk beflitte sig på at spekulere i, hvorledes de kan undgå den høje marginalbeskatning. Man kan måske også sige, at vi befinder os i en såvel økonomisk som demokratisk krise i samfundet, så visse partier kan beflitte sig på spekulation i lovforslag, og man kunne forestille sig, at disse beslutningsforslag var en sådan spekulation. På mangfoldige områder kan man henvise til, at mennesker spekulerer både menneskeligt og på det økonomiske område, og det vil nok være vanskeligt at fratage mennesker denne grundlæggende egenskab, som har sit udspring i egoismen i et samfund. Vi kan lave alle de restriktioner, vi vil, men det vil være særdeles vanskeligt at lukke alle hullerne.

Når det er sagt, må jeg da tilføje, at der skulle være så stor grad af retfærdighed i dette samfund og så stor grad af mulighed for at kontrollere de mennesker, som vil unddrage sig at bidrage til samfundshusholdningen, at det kun er ganske få tilfælde, der ville eksistere. På den anden side er det sådan, at hvis vi for at fange 100 pct. af spekulanterne bliver for restriktive, vil vort erhvervsliv ikke kunne fungere.

Det er de problemer, vi står med. Derfor er vi desværre nødt til at afveje ud fra et samfundsmæssigt og nationaløkonomisk helhedssyn, hvilke skridt man skal tage, og hvor restriktiv man skal være på dette område. Vi er nødt til at foretage denne afvejning. Jeg så gerne, at der ikke var nogen muligheder, jeg erkender bare de givne love i et samfund som vores; ikke de love, vi laver herinde, men de love, som eksisterer i samfundet i øvrigt. Jeg erkender, at f. eks. en leder af et stort parti har sagt – og det beklager jeg – at de mennesker, som unddrager sig beskatning, er patrioter; det fører ikke til respekt for lovgivningen.

Efter en sådan udtalelse og efter visse ting, man kender til, må vi erkende, at VS har ret i, at der finder for mange unddragelser sted, at der er visse muligheder i vores lovgivning, som udnyttes af for mange. Derfor vil vi gerne være med til, at man i alt fald fik nogle tilfælde fremdraget i lyset, så vi med klare

beviser kunne sige: sådan foregår det altså, her er noget, vi må ændre. Men vi vil ikke være med til at handle i blinde, for det meste af det, vi har fået forelagt, er postulater. Vi har en fornemmelse af, at det sker, men vi må have klare beviser på, at det sker, og at det sker i videre udstrækning. Så er vi parate til at være med til at ændre lovgivningen, for det skal ikke være sådan, at nogle unddrager sig skat på andres bekostning.

Så vidt vil vi altså følge VS, men selve beslutningsforslagene er vi ikke interesserede i at være med til at gennemføre; vi er interesserede i at være med til at undersøge forholdene til bunds.

Waldorff (VS):

Min kommentar – det kan jeg jo tage først – til kristeligt folkepartis ordførers indlæg skal være, at dér fik vi noget at spekulere over. Jeg blev i hvert fald ikke rigtig klar over, hvad det gik ud på, ud over at jeg forstod, man ikke havde tænkt sig at støtte de konkrete beslutningsforslag.

De forslag, vi behandler her, har klart nok en noget anden karakter end det, vi lige har behandlet. DKPs forslag angik bredt hele skatteområdet, mens disse forslag angriber en række helt konkrete fiduser, som er veldokumenterede, som er afprøvede i praksis, hvoraf adskillige tillige retsligt, og derfor er ret håndgribelige at diskutere og gøre noget ved.

De eksempler, vi behandler, er ikke enestående. Vi har allerede fremsat 7 andre forslag, som vil komme til behandling snart, og der vil følge flere efter. Men selv om vi bliver ved med at dynde krav på krav om at få lukket skatteunddragelsesmulighederne, vil vi ikke sige, at vi dermed skaber et alternativ til skattelovgivningen. Regnestykket går ikke op, og der kan ikke opnås retfærdighed i skattesystemet i det samfund, vi lever i.

Alligevel vil vi selvfølgelig blive ved, for den stadige afsløring af fiduserne, som vi prøver at arbejde for, er en forudsætning for, at blot nogle af dem bliver stækket. Det kan også lykkes selv for os at få presset noget igennem, og her tænker jeg bl. a. på vores arbejde med hensyn til § 12 i selskabsskatte-loven. Det tog kun nogle år at få ligningsrådet til at benytte den lovparagraf, som faktisk står i loven.